

Såfremt et land har indgivet sådan protest, får de øvrige lande en frist på 60 dage, i hvilket tidsrum protest kan nedlægges. Hvis yderligere et land protesterer inden denne frists udløb, gives der de øvrige lande en forlænget frist på 30 dage, til eventuelt at nedlægge protest. Hvis i alt tre eller flere stater på denne måde protesterer, bliver også de øvrige stater frigjort for deres forpligtelse til at følge henstillingen, medmindre de indbyrdes aftaler at opretholde den.

Efter konventionen af 1946 er kommissionens vedtagelser bindende straks, men der kræves til gengæld enstemmighed, således som nævnt ovenfor.

Det er i den nye konvention forudset, at yderligere forholdsregler end de foran nævnte kan blive nødvendige, herunder f. eks. regulering af den samlede fangst eller fiskeintensitet, men der kunne ikke under konferencen opnås enighed om at ligestille forslag om gennemførelse af sådanne gennemgribende foranstaltninger med de i artikel 7, a-f, nævnte, og, som det fremgår af artikel 7, stk. 2, er det herefter fastsat, at forslag om sådanne forholdsregler kun kan føjes til de i a-f nævnte efter vedtagelse med mindst to tredjedele flertal af de tilstedeværende stemmeafgivende delegationer og efter senere godkendelse af samtlige medlemsstater.

Som følge af den stadige udvikling, der finder sted inden for fiskeriet i de forskellige lande, kan det være vanskeligt på forhånd at overse, hvilke konsekvenser en i medfør af konventionen gennemført forholdsregel kan have på længere sigt, og for at gøre det muligt for en medlemsstat at frigøre sig fra sådanne forpligtelser, der måtte vise sig at være mere byrdefulde end påregnet, er der i artikel 10 åbnet adgang for en medlemsstat til med 12 måneders varsel at frigøre sig for en vedtagelse, når mindst to år er gået, siden denne blev bindende for vedkommende stat.

Kontrollen med overholdelsen af den gældende konventions bestemmelser i de enkelte lande har ofte givet anledning til kritik. Det er som følge heraf i den nye konvention fastslået, at det enkelte medlemsland skal træffe foranstaltninger, der kan sikre, at konventionen overholdes, samt at overtrædelser straffes, og der skal hvert år foretages indberetning til kommissionen om, hvad der er foretaget i så henseende.

Spørgsmål om international kontrol var genstand for en omfattende drøftelse, men blev mødt med betænkeligheder fra flere landes sider. Resultatet blev, at kommissionen skal kunne vedtage henstillinger om nationale og internationale kontrolforanstaltninger på det frie hav, medens den på de enkelte medlemsstaters territorier kun kunne vedtage henstillinger om national kontrol.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang og hvorledes bestemmelserne i konventionen af 1946 skulle overføres til den nye konvention, var et meget vanskeligt problem under konferencen og samtidig et punkt, der ikke mindst var af interesse for det danske fiskeri.

Der opnåedes enighed om, at en række af de vigtigste hidtil gældende bestemmelser blev overført til den nye konvention som vedtagelser, hvorimod der ikke er rettet indsigelser, d. v. s. at de forbliver i kraft. Dette gælder bl. a. en for det danske fiskeri meget vigtig dispensationsbestemmelse, der foreløbig er gældende indtil 1962, og som tillader fiskerne at have indtil 10 pct. undermålsfisk af beskyttede fiskearter i fangsterne af industrifisk, hvilket for danske fiskere særlig har betydning med hensyn til fiskearten hvilling, der til tider forekommer i fangsterne af sild. Samtidig er det vedtaget, at man i løbet af to år efter den nye konventions ikrafttræden og med 12 måneders varsel skal kunne frigøre sig fra de fra den gældende konvention overførte bestemmelser eller en del heraf.

På grundlag af erfaringerne med hensyn til ratifikationen af den nugældende konvention, der først kunne træde i kraft, når samtlige medlemslande havde ratificeret, og derfor som nævnt foran først trådte i kraft omtrent 8 år efter dens vedtagelse, er det i den nye konvention fastsat, at dersom konventionen i løbet af et år regnet fra den 31. marts 1959 endnu ikke er ratificeret af samtlige stater, men af mindst 7, vil disse kunne vedtage at sætte konventionen i kraft for deres vedkommende.

Konventionen har været forelagt det færøske landsstyre, ministeriet for Grønland samt det danske fiskeris hovedorganisationer, der alle har givet deres tilslutning til, at konventionen ratificeres.